Futurũ post אֵיתַן habet ו & ſub prima־. vt, לֶחֶם יוֹרֵק panis cõminuetur, Eſa. 28. Frequentius eſt ·. ſequente daghes. vt, וְשִׁאִיָּה יִכַּת־שָׁעַר & deuaſtatione perfringetur porta, Eſa. 24.

Duplex eſt in hoc ordine huius cõiugationis forma. Altera perfecta, vt hîc ex coniugatione liquet. Altera quæ quieſcentia עַיִן imitatur. vt, וַיִּתְמוֹרֵר עַל־הַיָּלֶד & admenſus eſt ſe ad puerum. 1. Reg. 17. & מִתְגוֹלֵל volutãs ſeſe. 2. Samuel. 20. Quorũ קַל eſt גָּלַל & מָרַר. & alia.

	Futurum	עָתִיד
		יוֹסֵב
	תּוֹסֵב	תּוֹסֵב
	תּוֹסְבִי	תּוֹסְבִי
		אוֹסֵב
		יוֹסְבוּ
	תּוֹסְבְנָה	תּוֹסְבְנָה
		תּוֹסְבוּ
		נוֹסֵב
	Coniugatio	הִתְפָּעֵל
	Exemplum:	
	הִתְסַבֵּב	הִתְסַבֵּב
	הִתְסַבְּבָה	הִתְסַבְּבָה
	הִתְסַבְּבְתָּ	הִתְסַבְּבְתָּ
		הִתְסַבְּבְתִּי
		הִתְסַבְּבוּ
	הִתְסַבְּבְתֶּם	הִתְסַבְּבְתֶּן
		הִתְסַבְּבְנוּ
	Præſens partic.	מִתְיַנּוֹנִי
	Plural.	Singul.
	מִתְסַבְּבִים	מִתְסַבֵּב
	מִתְסַבְּבוֹת	מִתְסַבְּבָה
	Infinitiuus	מָקוֹר
		הִתְסַבֵּב
		בְּהִתְסַבֵּב
		כְּהִתְסַבֵּב
		לְהִתְסַבֵּב
		מֵהִתְסַבֵּב
Imperatiuus	צִוּוּי	
	הִתְסַבֵּב	הִתְסַבְּבִי
	הִתְסַבְּבוּ	הִתְסַבֵּבְנָה
Futurum	עָתִיד	
	יִתְסַבֵּב	תִּתְסַבֵּב
	תִּתְסַבֵּב	תִּתְסַבְּבִי
	אֶתְסַבֵּב	
	יִתְסַבְּבוּ	תִּתְסַבֵּבְנָה
	תִּתְסַבְּבוּ	
	נִתְסַבֵּב	

Verba hæc, quòd ex duobus imperfectorum participent, compoſita dicuntur. In illis, ſi quis imperfecta

In ſecũda maſculina ſingulari imperatiui ratio eſt eadem cum infinitiuo. At in aliis perſonis tertia radicis daghes habet, éſtque accentus in penultima cũ motione magna ·· vbique, vt daghes ſequẽti inſcribi poſſit literæ poſt motionem magnam.

	Imperatiuus	צִוּוּי
	הָסֵב	הָסֵבִי
	הָסֵבּוּ	הָסֵבְנָה
	Futurum	עָתִיד
	יָסֹב	תָּסֹב
	תָּסֵב	תָּסֵבִי
	אָסֹב	
	יָסֹבּוּ	תָּסֹבְנָה
	תָּסֹבּוּ	
	נָסֹב	

Cùm hiric magnum & ·· frequenter confundantur, in hoc futuro magna eſt affinitas cum quieſcentibus עַיִן. In vtriſque enim literæ אֵיתַן per ־ efferuntur.

Fœmininum plurale futuri plurimùm ſub ת habet ſeua. vt, וַתְּחַלֶּינָה & incœperunt, Gen. 41. Quod factum eſt propter accentum in penultima. Nam regulariter dicendum erat וַתָּחֵלֶּינָה.

Huius prẹteriti tertia perſona maſculina ſingularis cum quieſcentibus עַיִן וָו omnino conuenit. In aliis autem perſonis ſatis eſt diſcriminis ꝓpter daghes, quod hæc habent.

	Coniugatio	הֻפְעַל
	Exemplum:	
	Præteritum	עָבָר
	הוּסַב	הוּסַבָּה
	הוּסַבּוֹת	הוּסַבּוֹת
	הוּסַבּוֹתִי	
	הוּסַבּוּ	
	הוּסַבּוֹתֶם	הוּסַבּוֹתֶן
	הוּסַבּוֹנוּ	
	Infinitiuus	מָקוֹר
		הוּסֵב

Futurum

JOANNES QUINQUARBOREUS *Institutiones in Linguam Hebraicam* PARIS, 1559 BERNARD M. ROSENTHAL COLLECTION Octavo